

også fra Socialdemokraterne, der har støttet pænt op om det. Og jeg skal hilse fra SF's ordfører, som beklager, at hun ikke kan være til stede, og sige, at hun også støtter det. Så jeg håber, at det bliver en del af satspuljeforhandlingerne, og at vi kan snakke om det til efteråret.

Kl. 16:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 109:

Forslag til folketingsbeslutning om at give udsatte borgere en social lods.

Af Marianne Jelved (RV) m.fl.

(Fremsættelse 24.02.2009).

Kl. 16:29

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Velfærdsministeren.

Kl. 16:29

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Min reaktion på forslaget her ligner egentlig meget min reaktion på B 108. Vi ved jo godt, at noget af det, der kan være brug for, er, at der er en person, som er sådan et holdepunkt. Det er derfor, vi også i lovgivningen har lavet en fast voksenkontakt og mentorordninger for unge. Men omvendt kan man jo også sige, at der jo ikke er noget til hinder for, at kommunerne og kommunalbestyrelserne i dag beslutter at gennemføre det, der ligger i forslaget her, altså at der er sådan en koodinerende person. Der må man jo hele tiden også have den her afvejning af, hvor meget vi skal gå ind og træffe beslutninger om tilrettelæggelsen af arbejdet i den enkelte kommune.

Når jeg læser de to forslag fra Det Radikale Venstre, kan jeg ikke lade være med at ihukomme hele overskriften om en tillidsreform. Det er

jo rigtigt, at vi alle sammen frygtelig gerne ville have, at man ude i den enkelte kommune gjorde det, der skulle til, og brugte de der udmærkede redskaber og muligheder, der er i loven. Men samtidig må vi jo gentagne gange konstatere, at det ikke sker.

Så derfor er min holdning også her at sige, at vi står over for et stort område, nemlig udsatte børn og forældre, og nogle af de forældre vil jo også være nogle af dem, som har svært ved at finde ind på arbejdsmarkedet. Derfor synes jeg, vi har en helt unik mulighed for at bruge det som udgangspunkt for at se, hvor meget vi skal gå ind og stille konkrete forslag til tilrettelæggelsen af arbejdet. Vi skal passe på med at lave en masse løsevne forslag, vi skal netop se det her i sammenhæng med, hvad Folketingets ansvar er, hvad kommunalbestyrelsens ansvar er, hvad forvaltningens ansvar er, og hvor meget af det vi skal sige skal ligge i den beslutning, som kommunalbestyrelsen træffer.

Så jeg er med på, at hele tankegangen, der ligger i, at man har sådan et holdepunkt, er god, men jeg synes, vi skal passe på med bare løsevnet at lave en vedtagelse her i Folketinget, og derfor synes jeg, det er noget, vi skal arbejde videre med i de der lidt større ting, som vi under alle omstændigheder forhåbentlig i fællesskab skal have styr på.

Kl. 16:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Fru Sophie Løhde som ordfører.

Kl. 16:32

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Man kan ikke være uenig i det, som ministeren indledte med, nemlig intentionen om at sikre socialt udsatte et godt, sammenhængende og koordinerende forløb. I forhold til det konkrete beslutningsforslag er jeg meget enig med ministeren, som påpeger, at det måske ikke indeholder så meget nyt i forhold til de muligheder, der allerede eksisterer i dag. Hvis det ønskes, kan kommuner jo frit have koordinerende sagsbehandlere, ligesom kommunerne og regionerne jo også har gode muligheder for at koordinere den sociale indsats. Derudover har de sat en række nye spændende tiltag i gang godt hjulpet på vej af en række puljer. Man kan jo, hvis man kigger ud over det ganske land, se, at tiltagene spænder ganske vidt.

Det er jo ikke det samme, som at alting foregår fuldstændig, som det skal i kommuner og